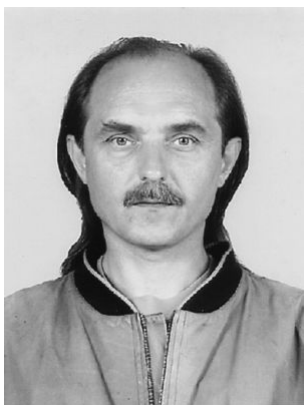

В. Д. Губ'як

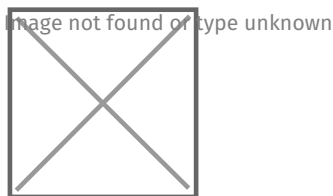
Шевчук Микола Степанович

ШЕВЧУК Микола Степанович (30. 10. 1965, с. Смига, нині с-ще Дубенського р-ну Рівненської обл.) — живописець, графік, скульптор, іконописець. Заслужений художник України (2015). Тернопільська обласна премія імені М. Бойчука (2000), премія Міжнародної мистецької виставки-конкурсу «Різдвяні дари. 2009—10» (2010, Львів; Луцьк; Дубно; Рівне). Лауреат Міжнародної виставки «Львівський осінній салон “Високий замок”» (2003). Член НСХУ (1997). Закінчив Кременецьке педагогічне училище (Тернопільська обл., 1984), архітектурний факультет Львівського політехнічного інституту (1992; викладачі [В. Липовий](#), Б. Скиба). Учителював (1984). Від 1993 — інженер-архітектор Теребовлянської міськради (Тернопільська обл.); від 1995 — викладач живопису відділу декоративно-прикладного мистецтва Теребовлянського вищого училища культури (нині фаховий коледж культури і мистецтв). Працює в реалістичному та модерному стилях. Основні галузі — графіка, станковий, декоративний, монументальний живопис, іконографія, скульптура. Автор проєкту та один з виконавців мозаїчного панно «Теребовлі — 900» (1997; 34 м², смальта). Створив меморіальну дошку воїну АТО В. Семчуку; пам'ятники — Небесній сотні (обидва — 2014), «Борцям за волю України» (2016; усі — Теребовля), «Калинова проща. Святий Миколай» в с. Зарваниця (Тернопільська обл., 2017); скульптурну композицію «Вогонь запеклих не пече» на території військової частини в Тернополі (2021). Від 2024 працює над меморіальним комплексом «Пам'яті жертв голодоморів» у Теребовлі (у цьому ж році встановлено декоративну інформаційну плиту скульптурного меморіалу). Організатор та керівник низки мистецьких симпозіумів та пленерів, зокрема Міжнародних живописних пленерів «StareNove місто Теребовля» (2012—13), Всеукраїнських благодійних пленерів «Байда-SICH. Вишнівець» (2015) та «Вікно в небо. Зарваниця» (2016—18) на підтримку

захисників України; ініціатор та організатор 1-го Всеукраїнського скульптурного симпозіуму «Навіки Богу. Зарваниця» (2017). Співавтор розпису мілітарної каплиці на г. Лисоня до 100-річчя бою Січових стрільців з російськими окупантами (2016). Від 2022 виготовляє ножі для захисників України. Учасник обласних, регіональних, всеукраїнських і міжнародних мистецьких виставок від 1993. Персональні — у Тернополі (1995, 1997, 2010, 2014—15), Теребовлі (2005, 2016), Москві (2007), Рівному, Острозі (Рівненська обл.; обидві — 2014), Києві (2018), Дубно, Бережанах, с-щі Смига (усі — 2019), Збаражі (2019, 2021; усі — Тернопільська обл.), с-щі Івано-Франкове (Львівська обл., 2024). Деякі роботи зберігають у Київській муніципальній художній галереї, Тернопільських художньому та краєзнавчому музеях, Літературно-меморіальному музеї Б. Лепкого (Бережани), Дубенському замку, Музеї мистецтв Прикарпаття (Івано-Франківськ), Музеї історії художніх ремесел Яворівщини (с-ще Івано-Франкове), Музеї сучасного мистецтва на Вавелі (Краків).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Хліб та сіль» (1992), «Характерник», «Русяву косу чесала» (обидва — 1994), «Важке небо княжих мурів» (1995), «Я ж тебе купала гіркими сльозами» (1997), «Нова радість» (1999), «Прихилилося небо», «Я не нездужаю, нівроку», «Серпневий спогад від 13-го літа» (усі — 2013).

Рекомендована література

1. Чечель Л. Микола Шевчук: «Щоб бути патріотом, треба знати, чим гордитися» // Культура і життя. 2018, 13 лип.;
2. Творча палітра Миколи Шевчука у Збаражі // Воля. 2019, 1 берез.;
3. Савчук В. «У наших раї на землі» [про виставку М. Шевчука до 205-ї річниці від дня народження Т. Шевченка] // Свобода плюс Тернопільщина. 2019, 15 берез.;
4. Деркач З. Іконописець з українською душею // Сільський господар плюс Тернопільщина. 2021, 14 квіт.;
5. Гугушвілі Т. Емоційна гама творчості Миколи Шевчука і Марії Тимчук // Вільне життя плюс. 2021, 3 листоп.;
6. Шот М. Завжди на зв'язку з фронтовиками // Урядовий кур'єр. 2023, 23 лют.

Бібліографічний опис:

Шевчук Микола Степанович / В. Д. Губ'як// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889775>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).